

§ 67.

Parterne fremlægge de Beviisførelsen vedkommende Gjenstande og lade af de af dem erhvervede Documenter oplæse ved Retskriveren, hvad de finde fornødent. Vidneforklaringer, som ere afgivne under en foreløbig Undersøgelse, oplæses ikke, med mindre Vidnets Udsagn i Rigsretten staaer i Strid med dem, eller dets Indstævning for Rigsretten er undladt efter dennes Bestemmelse, ikke har kunnet iværksættes, eller Vidnet er udeblevet, og der ikke af denne Grund er funden Anledning til at udsætte Sagen, indtil Vidnet personligen kan møde.

§ 68.

Viser det sig under Forhandlingerne, at der ved Vidner eller paa anden Maade kunne faaes nye Dplysninger, som paa Grund af Omstændighederne ikke tidligere have været kjendte, har Rigsretten, efter at Parterne have havt Leilighed til at yttre sig derover, at afgjøre, om saadanne nye Dplysninger bør erhverves eller ikke. Bestemmes det, at de bør søges tilvelebragte, bør dette om muligt skee strax, uden at Retten adskilles. Lader dette sig ikke gjøre, udsættes Sagen.

Vidner, som efter sliq Bestemmelse skulle føres, ere pligtige at møde efter Tilfjelse med det Barsel, som Retten i det enkelte Tilfælde finder tilstrækkeligt.

§ 69.

Bliver det i noget Tilfælde, efter at Beviisførelsen i Retten er begyndt, nødvendigt at udsætte Sagen, skal Hovedforhandlingen, hvis den ikke kan fortsættes, i det seneste den sjerde Dag efter Udsættelsen, begynde forfra.

§ 70.

Efter endt Beviisførelse giver Anklageren en nærmere Fremstilling af Sagen, oplyser hvad der kan ansees beviist, udtaler sig over Sagens retlige Bessaffenhed og nedlægger sin Paa-stand.

§ 71.

Derefter har Tiltalte eller hans Forsvarer at udtale sig over Sagen og nedlægge Paa-stand.

§ 72.

Anklageren kan atter tage Ordet, men Tiltalte eller hans Forsvarer har det sidste Ord, og Tiltalte er, efterat hans Forsvarer har talt, beføjet til selv at tilføie, hvad han finder tjenligt til sit Lary.

§ 73.

I en egen Bog indføres det Væsentielle af Tiltaltes, Vidners og andre afhorte Personers Forklaringer. Parternes Paa-stande blive ordret at tilføie Thingbogen, hvortilmod Retten ikke lader deres øvrige Foredrag nedskrive.

§ 74.

Naar Forhandlingerne ere sluttede, gaaes ordentligviis strax over til at forberede Dommens Afstjelse (§ 76). Formanden giver Befaling til, at Retsalen rømmes af Alle med Undtagelse af Dommerne og Skriverne, hvorpaa Retten raadslaar om Dommen.

§ 75.

Det yngste af de af Høiesteret valgte Medlemmer stemmer først, derefter det af Landsthinget valgte Medlem, som har det nederste Sæde, og senere saaledes afserlende mellem de af Høiesteret og de af Landsthinget valgte Medlemmer fra nedenaf opad. Formanden stemmer sidst.

De afgivne Stemmer indføres i en egen Stemmegivningsbog.

§ 76.

Naar Stemmegivningen først er begyndt, maa Retten ikke stilles ad, førend Dommen er vedtagen og affagt.

Dom skal ordentligviis affiges i samme Retsmøde, hvori Forhandlingerne sluttes; dog kan Retten, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, udsætte Stemmegivningen og Dommens Afstjelse til næste Sognebag derefter.

§ 77.

Dommerne ere ikke bundne ved de i den almindelige Lovgivning indeholdte Regler om Beviis, men affige Dommen efter deres paa den foregaaende Behandling støttede samvittighedsfulde Overbeviisning.